

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,
Derde Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het op 23 december 1980 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, de uitspraak ter post bezorgd op 28 november 1980 van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1977 tot en met 1979;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 22 februari 1982 belanghebbende, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat aan belanghebbende voormelde naheffingsaanslag is opgelegd naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van f. 6.458,33 en naar een verhoging van f 1.614,--, te zamen f 8.072,33, welke aanslag bij de bestreden uitspraak is verminderd tot een naar een bedrag van f 7.002,26;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak in beroep is gekomen, aanvoerende dat de uitspraak en de naheffingsaanslag vernietigd moeten worden;
dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968, drijft een café-bar. De voor dit bedrijf benodigde dranken worden geleverd door drankenhanddel "A B.V." te W.

In het kader van de "Renseigneringsaktie 1979" is vanwege de inspecteur bij die vennootschap een onderzoek ingesteld naar leveringen van dranken aan horecabedrijven. Uit dit onderzoek bleek dat A B.V. er een zogenoemd wit en zwart

circuit op na hield.

De gehele debiteurenadministratie werd verwerkt door middel van een computer. Deze computer was zo geprogrammeerd dat hij voor de zwarte orderbonnen, die de aanduiding "strikt contant, contante verkoop, plaatsnaam" hadden, geen factuur uitdraaide. De debiteurenadministratie kende een bestand voor witte leveranties, nummers 500 tot 10.000, en een voor zwarte leveranties, nummers 1 tot en met 366. Een afnemer bezat door de jaren heen steeds hetzelfde nummer per bestand, terwijl er geen verband tussen de bestanden bestond;

Overwegende dat de inspecteur heeft nageheven uit overweging dat 49 zwarte orderbonnen betrekking hebben op leveringen van drank aan belanghebbende, welke leveringen door belanghebbende niet zijn geboekt;

Overwegende dat belanghebbende tot grond van het beroep heeft aangevoerd:

Er is door A B.V. aan mij niets zwart geleverd. Alle door de inspecteur bedoelde orderbonnen heb ik gekregen en betaald. Ik heb ze alleen niet geboekt omdat ik de daarbij geleverde drank zonder winst heb doorverkocht aan mijn buurman de heer B. Deze heeft een bandje en vroeg mij af en toe een mobiele tap te verzorgen. Ik leverde dan ook koolzuurcilinders, als er daar van over bleven maakte ik ze zelf op. Aan een aantal van deze facturen is ook duidelijk te zien dat het de inkoop voor een feestje betrof. Ten bewijze hiervan kan de overgelegde verklaring van de heer B van 23 oktober 1980 dienen.

Ik kocht altijd contant in bij A. Mijn debiteurennummer is nog steeds 1234, deze bonnen heb ik allemaal geboekt.

Er waren ook bonnen met nummer 0123, die heb ik alleen geboekt als het leveringen aan mijzelf betroffen, het grootste gedeelte was echter bestemd voor de heer B. Dat deze bonnen niet op naam staan en een ander nummer hebben is misschien te verklaren uit het feit dat ik A altijd opdracht gaf de voor de heer B bestemde leveranties bij hemzelf af te leveren;

Overwegende dat de inspecteur daartegenover heeft gesteld:

Belanghebbende heeft toegegeven dat hij bij de firma A twee debiteurennummers had, te weten 1234, voor leveringen op zijn naam, en nummer 0123, voor leveringen die niet op naam gesteld waren, en dat hij een aantal aan hem verrichte leveringen op nummer 0123 buiten zijn boekhouding heeft gelaten. De reden hiervoor zou zijn dat deze leveringen zonder winst werden doorverkocht aan een buurman. Echter ook in dat geval hadden de leveringen niet buiten de boekhouding gehouden mogen worden.

Belanghebbende heeft derhalve niet voldaan aan de verplichting van artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968, zodat hij ingevolge artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen moet bewijzen dat en in hoeverre de naheffingsaanslag tot een te hoog bedrag is opgelegd. Hierin is belanghebbende niet geslaagd. van de 51 aangetroffen renseignementen van leveringen op nummer 0123 heeft belanghebbende er slechts 2 geboekt. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat juist deze contant betaalde en niet op naam staande bonnen met een nummer uit het zwarte debiteurenbestand van A B.V., leveringen aan een buurman betreffen. Belanghebbende heeft ter zake hiervan ook geen controleerbare cijfers overgelegd;

Overwegende omtrent het geschil:

Vaststaat dat belanghebbende in het tijdvak van de aanslag een aantal aan hem verrichte leveringen buiten zijn boekhouding heeft gehouden. Daarmede staat vast dat in dat tijdvak zijn administratie niet voldeed aan de daarvoor bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet) gestelde regelen. In artikel 36 van de Wet is bepaald dat alsdan onder meer artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen overeenkomstige toepassing dient te vinden.

Ingevolge dit artikel 29, lid 1, moet het beroep worden afgewezen, tenzij blijkt dat en in hoeverre de naheffingsaanslag onjuist is,

De inspecteur heeft gemotiveerd aangegeven op grond van welke feiten en omstandigheden hij heeft geconcludeerd dat en tot welk bedrag belanghebbende te weinig belasting heeft voldaan, terwijl uit hetgeen belanghebbende heeft aangevoerd noch op andere wijze is gebleken, dat de naheffingsaanslag onjuist zou zijn.

De overgelegde verklaring van de heer B kan niet als bewijs van belanghebbenden

stelling dienen aangezien deze verklaring te vaag en te algemeen is gesteld en met name geen hoeveelheden noch tijdstippen van afname van dranken bevat. Het beroep is mitsdien niet gegrond.

Overwegende dat behoort te worden beslist als volgt:

BEVESTIGT de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer van 1 juni 1982 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

24 JUNI 1982

AAN PARTIJEN.